

*Pohřební řeč přednesená
farářem Obce křesťanů Tomášem Boňkem*

RNDr. Milada Škárová

6. 5. 1932–18. 10. 2018

Draží pozůstalí, milí přátelé,

když nás opouští blízký člověk, zanechává za sebou prázdné místo. Osiřelé místo, které vyplňoval svým bytím – vším co konal, o čem snil a o čem přemýšlel. Zároveň ale zanechává živou stopu v srdcích těch, s nimiž sdílel pozemské bytí. Naše milá Milada Škárová zanechala živou a nesmazatelnou stopu v mnoha srdcích. My všichni se zde dnes scházíme s kyticemi a věnci vzpomínek na společné chvíle s naší milou Miladou.

Dětství prožila ve Žďarci u Tišnova, malé vesničce v předhůří Vysočiny. Narodila se 6. května 1932. Do malebné krajiny kolem říčky Libochůvky se po celý život ráda vracela. Udržovala i kontakty s tamními lidmi, kamarády z dětství. Tatínek byl ředitelem zdejší obecné školy a maminka tam učila. Milada zde vyrůstala, hrála si a učila se poznávat svět spolu se svým o čtyři roky mladším bratrem Ivanem. Ve Žďarci prožila i druhou světovou válku.

Po osvobození dostal tatínek místo v Brně a rodina se odstěhovala do Brna. Milada vystudovala gymnázium a pak přírodovědeckou fakultu Masarykovy univerzity – obor geologie. Na umístěnku se pak dostala do Prahy ke geologickému průzkumu. Hodně jezdila do terénu s vrtnými soupravami a účastnila se vyhledávání ložisek uhlí a jiných surovin. Geologické práci zůstala věrná po celý svůj produktivní život až do důchodu. Od poloviny 60. let pracovala v n. p. Geofyzika Brno a zabývala se geologickou interpretací geofyzikálních měření. V Praze se jí narodila v r. 1964 dcera Michaela. (Jejího otce si však Milada nevzala a zůstala svobodnou matkou.) S miminkem se vrátila do Brna a tam prožila celý další život.

Hned po válce vstoupila Milada do skautského oddílu, a to ji ovlivnilo na celý život. Láska k přírodě, táboření a život a spolupráce v přátelském kolektivu se promítly do jejích postojů a charakteru.

Když dcera Miša začala chodit do školy, hledala pro ni Milada oddíl podobný tomu, ve kterém sama vyrůstala. V 70. letech v době normalizace

už skauti oficiálně být nemohli, ale ti, kteří chtěli dělat dobrou práci s dětmi, se skryli pod turistický oddíl mládeže nebo pod pionýr. Když bývalá skautská vedoucí dostala zákaz činnosti s dětmi, Milada se – přibližně uprostřed svého života – postavila do čela nově utvořeného dívčího oddílu. Oddíl J. Wolkera nakonec vedla 15 let. Oddíl s turisticko-přírodovědným zaměřením vychoval desítky mladých lidí, kterým Milada předávala nejen odborné přírodovědné znalosti, ale hlavně lásku k přírodě i lidem. Bývalé oddílové děti se dodnes scházejí a všichni rádi vzpomínají na tábory a výpravy, na spoustu legrace i tvrdé práce při stavění táborů nebo na lesních brigádách. Zasluhou života v Miladině oddíle vzniklo mnoho přátelství na celý život.

Po převratu v r. 1989 se Milada naplno začala věnovat józe a východním naukám a alternativním výživovým směrům (vegetariánství, makrobiotika) a definitivně přestala jíst maso. Pořídila si zahrádku a malé pole, kde pěstovala ovoce a zeleninu v kvalitě bio bez použití chemických látek.

V roce 1990 se narodil vnuk Jakub, o dva roky později vnuk Tomáš. Milada ráda pečovala o obě vnoučata. Začala se zajímat o alternativní vzdělávací a výchovné metody a seznámila se s waldorfským školstvím. V Brně se tehdy zakládala waldorfská školka a obě děti do ní po konsensu s dcerou Míšou chodily. Milada se tak dostala i k antroposofii R. Steinera, která ji velmi oslovila. Milada byla i velkou příznivkyní waldorfské školy, která byla následně v Brně založena, a znala se s některými jejími učiteli.

V 90. letech si Milada našla cestu i do společnosti Unitaria a do Obce křesťanů. Pro unitáře během let přednesla mnoho poutavých přednášek na nejrůznější témata.

Milada také strávila mnoho času ve svém milovaném Tišnově ve Společnosti Anny Pammrové. Aktivně se účastnila pátrání po osudech této mimořádné ženy, která shodou okolností žila ve Žďárci před válkou ve stejné době jako Milada. V rámci Společnosti Milada připravila výstavu vlastnoručně

vytvořených fotografií o A. Pammrové. Tato výstava byla postupně prezentována nejen v Tišnově, ale i v jiných městech České republiky.

Fotografování byla další krásná Miladina záliba. Fotila starou dobrou zrcadlovkou na kinofilm a její fotky jsou nádherné. Fotila hlavně přírodu, kterou měla tak ráda.

Milada také ráda chystala všelijaké větší či menší výpravy do přírody pro své kamarádky – poválečné skautky, pro unitáře, nebo jen tak pro kamarády. Mnozí vzpomínají na každoroční Otvírání studánek.

Milada Škárová byla velikou stavitelkou mostů mezi různými společenstvími i lidmi. Snažila se předat to, co rozpoznala jako obohacující a smysluplné.

Milada byla až do vysokého věku velmi aktivní. Mohli jste ji vidět s nezbytným batůžkem někde venku v terénu, nebo na zahradě, jak ryje, seje nebo sklízí. Zajímalo ji dění u nás i ve světě, ráda navštěvovala přednášky, nebo rovnou přednášela. Diář měla pořád plný.

V posledních měsících, týdnech a dnech pro ni nebylo snadné přijmout omezení, která stárí a zdravotní stav přináší. Úrazy po opakovaných pádech na zem ji upoutaly na lůžko. Její svobodná duše především špatně snášela ležení bez hnutí a nemocniční disciplínu. Její pozemské trápení skončilo 18. října 2018 a její duše vykročila vstříc ke světlu, po kterém toužila.

Milada Škárová zanechala dobrou stopu v mnoha srdcích. Bude s námi všude tam, kde to měla ráda, v myšlenkách, které přijala za své, ve všem, co s námi sdílela.

Brno, 24. 10. 2018